

Нехай вам пощастилоб ся вивести мене з тюрми живого, але вивели б ви мене вже не такого як я був перше, а брехуна Чи сего вам треба?

Бачив Критон, що Сократ правду каже, і все ж хоче ся йому виратувати учителя. І він каже Сократови:

— Хто знає тебе, той не скаже, що ти брехун. Ти одуриш самих тих поганих людей, що не по правді тебе осудили. А крім них, всі будуть радіти, що ти виратував ся.

— Ні, Критоне, — сказав Сократ розважно. — Утікши, я одурю не самих ворогів своїх, а всіх людей і своє сумління зраджу. Я все жите казав, що людина завжди мусить робити по правді. Колиж я сам зроблю не по правді, то хто ж потім повірить мені? Я втечу з тюрми від ворогів, але куда я втечу від свого сумління? Покинь, Критоне, про се й думати. Красше будемо вкупі готувитись до неминучого.

Зрозумів Критон, що не доведеть ся їм виратувати учителя і він сумуючи пійшов сказати про се другим ученикам.

ХІІ.

ОСТАТНА РОЗМОВА СОКРАТОВА.

Настав остатний день Сократового життя. Тоді був такий звичай, що присуджений мусів умерти перед заходом сонця. Зранку ученики Сократові зійшли ся до тюрми Богато між ними гірко плакали.

Вийшов варточий і сказав ученикам:

— Зараз здіймуть з Сократа кайдани, тоді